

برخورد عملی در ارتباط با افزایش گاز در لوله گوارش

جمع‌آوری و ترجمه: دکتر رضا انصاری*

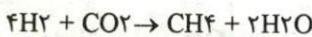
زدن آرامش می‌یابد، اما در پی هر آروغ، مقادیری گاز به داخل معده وارد می‌کند و درواقع بیمار با آروغ زدن هم هوا را خارج می‌کند و هم هوا را به داخل می‌کشد و به این ترتیب سیکل آروغ زدن و بلع هوا ایجاد می‌شود. در این موقع باستی به بیمار گفته شود که جلوی آروغ زدن را بگیرد.

(۲) انتشار از خون به داخل روده:

تولید هیدروژن، اندیرید کربنیک و متان، موجب کاهش فشار نسبی نیتروژن نسبت به خون در فضای داخل روده می‌شود که این عامل باعث انتشار آن از خون به داخل لوله گوارش است.

(۳) تجزیه طبیعی مواد هضم نشده در کولون:

بعضی از کربوهیدرات‌ها، به علت نبودن و یا کمود آنزیم، بدون تغییرات هضمی وارد روده بزرگ شده، توسط باکتری‌ها تجزیه می‌شوند. این جریان باعث تولید مقادیری هیدروژن، اندیرید کربنیک و دریکسوم افراد، متان می‌شود. همانند هیدروژن، منشاء ایجاد متان، باکتری‌های موجود در کولون هستند. باکتری اصلی تولید کننده متان، *Methanobrevibacter Smithii* است که معمولاً در کولون چپ قرار دارد و با استفاده از ۴ مول هیدروژن و یک مول اندیرید کربنیک تولید یک مول متان می‌کند

این واکنش به صورت مشخص، موجب کاهش حجمی گازهای روده بزرگ می‌شود. یکسوم انسان‌ها دارای باکتری‌های متانوزن در روده بزرگ خود هستند که به نظر می‌رسد جنبه اکتسابی داشته باشد و باوجود فامیلی بودن، مسائل زنگنه نقشی در آن نداشته باشند. مدفوع این افراد سبک است و در داخل آب شناور می‌ماند. گزارش‌های تأیید نشده‌ای حاکی از شیوع سرطان روده بزرگ در این افراد است.

کدامیک از غذاها مولد گاز هستند؟

اکثر مواد حاوی کربوهیدرات‌ها تولید می‌کنند ولی گاز تولید شده توسط چربی‌ها و پروتئین‌ها اندک است.

مواد قندی:

در این میان رافینوز (Raffinose)، لاکتوز، فروکتوز و سوربیتول از متهمنان اصلی هستند.

نفح شکم از علائم شایع بیماران در کلینیک‌های گوارش است. برخورد صحیح با این بیماران جهت تخفیف و یا رفع علائم از اهمیت بالایی برخوردار است.

وجود مقادیری گاز در لوله گوارش هر انسانی طبیعی تلقی می‌شود که معمولاً از طریق دهان و یا رکتوم دفع می‌گردد و قسمتی از آن نیز جذب سیستمیک (خون) می‌شود. در موارد قابل توجهی باوجود طبیعی بودن مقدار گاز، عده‌ای از علائم مربوطه (باد گلو، نفح شکم، افزایش دفع از رکتوم) شاکی هستند.

گاز تولید شده، معمولاً بدون بو و شامل ترکیبات اندیرید کربنیک (CO₂، اکسیژن، نیتروژن، هیدروژن و در مواردی متان (CH₄) است. بوی بد گاهگاهی آن به علت تولید مقادیر کمی گازهای حاوی سولفور مانند متان اتیول و دی متیل سولفید است که توسط باکتری‌های موجود در روده بزرگ تولید می‌شود. مردم مملالک صنعتی می‌توانند به طور طبیعی بین ۱۴ تا ۲۳ بار در روز دفع گاز از رکتوم داشته باشند.

علل ایجاد گاز چیست؟

گاز موجود در لوله گوارش سه منشاء دارد:
(۱) بلع هوا

(۲) انتشار از خون به داخل فضای روده

(۳) تجزیه طبیعی مواد هضم نشده در روده بزرگ توسط باکتری‌های موجود

(۱) بلع هوا

بلع هوا از علل شایع نفح شکم است. هر فردی به صورت طبیعی مقادیر هوا هنگام خوردن و آشامیدن بلع می‌کند. مواردی از قبل آشامیدن سریع، جویدن آدامس، مصرف سیگار، جفت و جور نبودن دندان‌های مصنوعی و ترشحات مزمن پشت حلق، موجب بلع هوا هستند.

هوای بلع شده شامل ترکیبات نیتروژن، اکسیژن و اندیرید کربنیک است که معمولاً به دنبال باد گلو یا آروغ زدن خارج می‌شوند و باقی‌مانده به داخل روده باریک انتقال می‌یابد. قسمتی از آن نیز جذب خون می‌شود. درصد کمی از هوای بلع شده به روده بزرگ می‌رسد. گذر هوای بلع شده از دهان تا رکتوم حدود ۱۵ دقیقه طول می‌کشد. گاهی، مقادیری گاز کربنیک در معده در اثر ترکیب اسید و بیکربنات تولید می‌شود که جذب خون می‌گردد وارد روده باریک نمی‌شود. در مواقعی که فرد آروغ‌های پیابی دارد، با آنکه فرد در پی آروغ

بیماری‌های پیتیک (Peptic Ulcer Disease) و بیماری‌های بازگشت مروی (Reflux) داشته باشد.

عادت غلط بلع هوا و سپس تبدیل آن به آروغ ظاهراً در تخفیف علائم مؤثر است ولی این امر می‌تواند خود موجب آروغ‌های پیاپی و ایجاد دور معیوب شود و نگرانی‌های جدی برای بیمار را به همراه آورد.

دو سندرم مزمن نادر در ارتباط با این مسئله وجود دارد:

۱ - Magenblase Syndrome: این عبارت که به آلمانی به معنای «معده حباب‌دار» است ناشی از آروغ‌های متعدد و مزمن به علت بلع شدید هوا و وجود حباب‌های بزرگ در معده است که منجر به احساس پرسی سر دل و تنگی نفس می‌شود. این حالت می‌تواند با حملات قلبی اشتباه شود.

۲ - Gas-Bloat Syndrome: این عارضه به دنبال اعمال جراحی جهت تصحیح رفلکس به وجود می‌آید. در این حال گاز و مواد خورده شده نمی‌توانند از راه مری خارج شوند و بیمار توانایی استفراغ و آروغ زدن را ندارد.

Flatulence: برخی از بیماران از دفع مقادیر زیادی گاز از طریق رکتوم شکایت دارند که در اکثر موارد ناشی از تصور غلط آنها از این پدیده است. باید پذیرفت که دفع ۱۴ تا ۲۳ نوبت گاز از رکتوم در روز، در عادات مردم کشورهای صنعتی، طبیعی است.

دفع گاز در سندرم سوء جذب، به علت افزایش فعالیت باکتری‌های روده بزرگ روی مواد جذب نشده تشید می‌باشد.

نفخ شکم (Bloating)

اعتقاد بر این است که نفخ شکم ارتباط مستقیم با مقدار گاز در لوله گوارش دارد، ولی در اکثر افرادی که از این مسئله شاکی هستند مقدار گاز غیرطبیعی نیست و به نظر می‌رسد حساسیت غیرعادی لوله گوارش عامل این پدیده است.

برخی معتقدند که نفخ شکم ناشی از اختلال حرکتی لوله گوارش است (IBS) و این اشکالات موجب احساس کاذب اتساع شکم می‌شود.

در مواردی به دلیل حبس شدن هوا در زاویه طحالی (- Splenic Flexure Syndrome)، بیمار دچار نفخ، اسپاسم عضلات و درد در قسمت فوقانی شکم و قفسه صدری می‌شود که می‌تواند با بیماری‌های قبلی اشتباه شود. در این حالت معمولاً IBS نیز همراه است.

هر عاملی که موجب انسداد روده شود، مانند بیماری کرون، سرطان روده بزرگ، اعمال جراحی متعدد شکمی و فتق داخلی، می‌تواند با نفخ و درد شکم همراه باشد.

صرف زیاد غذای چرب به علت کندی تخلیه معده، باعث نفخ و ناراحتی ابی گاستر می‌شود.

درد شکم:

برخی بیماران درد شکم همراه با نفخ دارند. در مواردی که گاز در زاویه طحالی و یا کولون راست جمع شود، با بیماری‌های قلبی، سنگ کیسه

رافینوز: این قند به مقدار زیاد در لوبیا و به مقادیر کمتر در کلم، حبوبات، مارچوبه، کلم پیچ و سایر سبزیجات وجود دارد.

لاکتورز: قند طبیعی شیر محسوب می‌شود و در فراوردهای شیر مانند پنیر، بستنی و غذاهای تهیه شده از این مواد مانند نان شیرمال و سس سالاد یافت می‌شود. معمولاً افرادی که در افریقا، آمریکای لاتین و آسیا زندگی می‌کنند، سطح آنزیمی (لاکتاز) پائینی جهت هضم این قند دارند. در ضمن با افزایش سن، سطح لاکتاز کاهش می‌باشد و به همین دلیل خیلی از انسان‌ها نفخ، شکم درد و یا اسهال را به دنبال مصرف این ماده (لاکتورز) تجربه کرده‌اند.

فروکتورز: به صورت طبیعی در بیاز، کنگر، گلابی و گندم یافت می‌شود و گاهی از آن به عنوان یک شیرین‌کننده مصنوعی استفاده می‌شود.

سوربیتول: قند طبیعی موجود در میوه‌ها مانند سیب، گلابی، هل، شفتالو، آلو و گوجه سبز است و در ضمن به عنوان یک شیرین‌کننده مصنوعی جهت افراد دیابتی و در آدامس استفاده می‌شود.

نشاسته:

اکثر نشاسته‌های موجود در سبزه‌می‌نی، ذرت، ماکارونی، رشته فرنگی و گندم گاز تولید می‌کنند. برنج تنها غذای حاوی نشاسته است که قادر این اثر است.

فیبر (Fiber):

به دو فرم محلول و غیر محلول در طبیعت موجود است.

فیبرهای محلول: این مواد به راحتی در آب حل می‌شوند و تولید ماده ژلاتینی نرم در روده‌ها می‌کنند. در جو، سبوس گندم، باقلاء، لوبیا و بیشتر میوه‌ها یافت می‌شوند. این ماده بدون تغییرات هضمی به روده بزرگ می‌رسد و در آنچه بعد از تجزیه توسط باکتری‌ها، تولید گاز می‌کند.

فیبرهای غیر محلول: این مواد بدون هیچگونه تغییر به روده بزرگ می‌رسند و گاز کمتری نسبت به فیبر محلول در آب تولید می‌کنند. سبوس گندم و بعضی از سبزیجات دارای چنین فیبری هستند.

علائم تجمع گاز در دستگاه گوارش

باد گلو یا آروغ (Belching)، دفع گاز از رکتوم (Flatulence)، نفخ شکم (Bloating) و درد شکم از علائم افزایش گاز در لوله گوارش هستند. چگونگی علائم در افراد بر اساس مقدار گاز و حساسیت شخص متفاوت است.

هنگامی که بیمار به شکل بیوسته و دیربا از افزایش گاز در دستگاه گوارش شکایت می‌کند، بیماری‌های جدی مانند سندرم سوء جذب، کرون، کانسر و کولون را بیناید از نظر دور داشت.

آروغ (Belching): این پدیده به صورت گاهگاهی و بعد از صرف غذا، طبیعی تلقی می‌شود. اما عده‌ای از باد گلو به صورت مزمن شاکی هستند. علت این موضوع، ناشی از افزایش گاز معده و یا بلع هوا و سپس خروج آن از مری بدون تغییرات حجمی در معده می‌باشد. موارد مزمن باد گلو (Chronic Belching) می‌تواند سبیسازی چون

غذایی در کاهش گاز، بستگی به تجربه شخصی بیماران در استفاده از این مواد دارد.

۲) کاهش بلع هوا:

توصیه به عدم مصرف آدامس، آبنبات، نوشابه گازدار همراه با خوردن غذا در آرامش (بدون اضطراب و به آهستگی با صرف وقت بیشتر) می‌تواند در کاهش علائم مؤثر باشد.

۳) داروها:

انواع داروها از قبیل سایمتیکون، زغال فعال (Activated Charcoal)، آنژیم‌های گوارشی و داروهای پیش برندۀ در لوله گوارش در درمان به کار می‌روند.

سایمتیکون (Simethicone) با اتصال به حباب‌های موجود در معده، موجب خروج آنها از معده از طریق آروغ می‌گردد. این ماده اثربر روی گاز روده‌ها ندارد و باید ۱/۵ تا ۲ ساعت بعد از هر غذا مصرف شود. زغال فعال (Activated Charcoal) علائم ناشی از افزایش گاز روده بزرگ را تسکین می‌دهد و باید قبل و بعد از غذا استفاده شود. مقدار مصرفی آن ۲ تا ۴ ساعت و حتی بلافاصله قبل از غذا و همچنین یک ساعت بعد از غذا است.

آنژیم‌های گوارشی:

لاكتاز به صورت مایع و قرص در دسترس است. اضافه کردن چند قطره از آن به شیر و یا جویدن قرص بلافاصله قبل از خوردن شیر مؤثر است. Beano¹ (Sugar-Digesting Enzyme) دیگر داروی آنژیمی است که با مصرف آن لوپیا و بسیاری از سبزی‌ها قابل هضم می‌شوند و مصرف محلول آن (ده قطره) بلافاصله قبل از استفاده از مواد فوق، موجب هضم آنها قبل از رسیدن به کولون می‌شود. این دارو اثربر روی لاكتوز و فیبر ندارد.

استفاده از داروهای پیش برندۀ در لوله گوارش مانند متولبراماید و سیسپاراید Cisapride در افرادی که دچار اشکالات حرکتی لوله گوارش هستند می‌تواند با تسریع حرکت گاز در روده، موجب کاهش علائم شود. نتیجه آخر این که: افزایش گاز در لوله گوارش آزاردهنده و نامطبوع است، اما خطناک نیست. تفهیم علل و آموزش راههای مقابله و مصرف داروهای کمکی می‌تواند در کاهش علائم مؤثر باشد.

۱- این دارو در بازار آمریکا موجود است.

* - بخش گوارش بیمارستان دکتر شریعتی تهران

منابع و مأخذ مقاله:

1 - The Merck Manual of Diagnosis and Therapy 1992, Page 845

2 - Gas in Digestive Track, National Digestive Information Clearinghouse, National Institutes of Health, Publication 95 - 883 (1993)

صفرا و آپاندیسیت قابل اشتباه است.

آزمایش‌های تشخیصی:

علائم ناشی از احتباس گاز در لوله گوارش در زمینه بیماری‌های عضوی مانند بیماری‌های زخم پیتیک، بازگشت مرموی، گاستریت، سندرم سوء جذب، ضایعات انسدادی لوله گوارش و سلطان روده بزرگ دیده می‌شود و باید این بیماری‌ها در تشخیص درنظر گرفته شود.

برخی از بیشکان با حذف مواد غذایی مختلف در زمان کوتاه برای بیماران حدس‌های کلینیکی خود را تأیید می‌کنند. که از آن میان توصیه به مصرف نکردن غذاهای حاوی لاكتوز در بیماران دچار کمبود این آنزیم است که می‌تواند با بهبودی علائم در این بیماران (Lactase Deficiency) همراه باشد. البته می‌توان از آزمون‌های مربوطه تنفسی و خونی جهت تشخیص کمک گرفت. اگر بیمار از افزایش دفع گاز از رکتوم شاکی است، باید تعداد دفعات آن در روز مشخص شود و در صورتی که خارج از استاندارد باشد، دقت در مورد نوع غذای مصرفی در اکثر موارد مؤثر واقع خواهد شد.

کاهش وزن، سن بالای ۵۰ سال همراه با تعییرات اجابت مزاج و خونریزی از مقعد و مثبت بودن آزمایش خون ناپیدا (Occult Blood) در مدفع، زنگ خطر جدی برای بیشک است و باید اقدام‌های تشخیصی مناسب انجام پذیرد.

بیمارانی که از نفح شکم شاکی هستند، باید حتماً از نظر آسیت بررسی شوند. آروغ‌های مکرر، علاوه بر احتمال آنوفاژی، می‌تواند در زمینه بیماری اسید - پیسین، بازگشت مرموی (ریفلاکس) و گاستریت ایجاد شود. لذا بررسی‌های لازم باید در این زمینه صورت پذیرد.

درمان

در صورت عدم وجود بیماری‌های عضوی، با تغییر رژیم غذایی، دستورات جهت جلوگیری از قورت دادن هوا و مصرف داروهای می‌توان به کمک بیماران شافت.

۱) رژیم غذایی:

محدودیت مصرف مواد تولید کننده گاز که در پیش گفته شد، در کاهش علائم مؤثر است ولی بسیاری از مردم عدم مصرف شیر، حبوبات، سبزی‌ها و میوه‌ها را مخالف سلامتی خود می‌دانند و از این دستورات پیروی نمی‌کنند.

محدودیت مصرف غذاهای پرچربی با افزایش سرعت تخلیه معده و کاهش علائم ناشی از تجمع گاز همراه می‌شود که می‌توان از آن سود جست.

باید پذیرفت که گاز تولید شده به وسیله انواع غذاها در هر فرد متفاوت است و نمی‌توان رژیم غذایی خاصی به همه توصیه کرد. اثرات رژیم